

[Lilli Gyldenkilde]

erhvervsvejleder, en socialrådgiver, en lærer i voksenundervisning og en ligestillingskonsulent, for hver gang der er 10, der skal ind i denne ordning. Dertil må jeg sige: ja, det er det naturligtvis. Men jeg lå ikke inde med en oversigt over, hvordan mønsteret var i kommunerne, og det kunne meget vel tænkes, at der i nogle kommuner var 20, og at der så kunne laves to hold på en eller anden facon. Jeg præciserer jo i bemærkningerne, at man kan samarbejde med de på stedet værende kræfter, f.eks. fra voksenundervisningen, socialforvaltningen osv., og det håber jeg da også er noget af det, vi kan drøfte, for det er selvfølgelig ikke ultimativt, at der skal ansættes 4 pr. 10, det håber jeg man har forståelse for. Meningen med forslaget har været at få en diskussion i tide, sådan at vi kunne gøre noget på dette område, for det er vi mange der er enige i at vi bliver nødt til.

Jeg havde ventet, at der måske ville blive lidt diskussion om, at vi foreslår, at dette er en ren statsudgift. Det er der ikke nogen der har været inde på, men jeg håber, det kan indgå i drøftelserne, for det er med velberåd hu, vi har foreslået det, nemlig for at kommunerne skulle være interesseret i at få sat dette i gang. Kommunerne har det jo ligesom så mange andre; når det koster noget, skubber de det fra sig. Det har vi set i andre sammenhænge, og det betyder, at kommunerne er interesseret i at få disse personer væk fra bistandsloven og over i et forløb, der kan give dem muligheder for menneskeværdighed og arbejde, altså en ordentlig fremtid, og det er det, de mangler i dag. Men den diskussion har vi til gode; det kan være, vi kan få den i udvalget.

Fru Helle Degn var inde på tillægsbetænkningen i forbindelse med L 488, som handler om beskæftigelsesfremmende ordninger, og det er jo rigtigt, at allerede dér fik vi lavet en lille smule. Men det har ikke været nok, det kan vi se af alle de undersøgelsesrapporter, vi har fået, og især de sidste, som jo viser det helt groteske, at det stort set er EIFU-kurser af 6 ugers varighed, de mennesker, vi taler om her, bliver tilbudt, og det kan vi naturligvis ikke bare sidde og se på, hvis vi vil arbejde anstændigt med disse problemer.

Jeg synes også, det er en udmærket idé, hvis man kunne gå videre med det, fru Helle Degn nævnte, at man ved f. eks. licitationer ude i kommunerne, hvor der kunne blive

ansat praktikanter, simpelt hen forlangte, at det skulle være en af hvert køn, for vi kommer ikke af stedet, hvis ikke vi går ind i den slags ordninger og siger: vi må gøre noget også herindefra.

Fru Karen Højte Jensen mente, at det, der skulle til, var en holdningsændring, og det er jeg da ikke uenig i, men jeg har nu aldrig oplevet, at holdningsændringer er kommet af sig selv. Der er noget eller nogen, der skal påvirke disse holdninger, det ved vi alle sammen, og fru Karen Højte Jensen ved det især, for hun har med uddannelse at gøre, men vi andre ved det også. Jeg er enig i det, fru Karen Højte Jensen siger, men jeg er selvfølgelig ikke enig i, at vi så skal lade være med at gøre noget, og det er jo det, der ligger i hendes indlæg. Man vil ikke være med til at gøre noget, og det undrer mig en lille smule, for fru Karen Højte Jensen er jo medlem af samme parti som fru Lis Møller, og mig bekendt har fru Lis Møller ofte sagt, at det er forfærdelig lidt, § 42 i bistandsloven bliver brugt - § 42 i bistandsloven handler om at hjælpe de unge kvinder, som omtales i dette forslag. Det kunne godt være, fru Karen Højte Jensen skulle tale med fru Lis Møller om, hvorvidt det nu også skulle være så skarp en afvisning af dette. Jeg tror ikke, at fru Lis Møller er helt enig, men lad os nu se.

Hr. Hans Jørgen Holm talte i forbindelse med dette forslag om, at det var en voldsom armering, og jeg er klar over, at han dermed mener alle dem, der skulle ansættes. Jeg har jo svaret, at det behøvedes ikke nødvendigvis, men jeg synes, det er meget nødvendigt, at der bliver ansat flere ligestillingskonsulenter. Dem er der for få af, og når man ikke kan få de unge kvinder ind på andet end disse EIFU-kurser, som for nogle grupper sikkert kan være udmærkede, men i hvert fald ikke for alle dem, der bliver puttet ind i dem, tror jeg, det hænger sammen med, at man har for få mennesker, der interesserer sig for disse problemer, og derfor har vi brug for nogle flere ligestillingskonsulenter, mindst et par stykker mere i hvert amt.

Til hr. Henning Rasmussen (Roskilde a.) skal jeg ikke sige andet, end at han ikke kan have læst forslaget, ellers ved jeg ikke, hvad talen byggede på. Han sagde, at det ville give en yderligere vækst i den offentlige sektor. Ja men det, dette handler om, er at få disse un-